

Euroopa Juudi Kongress korraldab 26. jaanuaril 2022 iga-aastase holokausti mälestuspäeva koostöös Euroopa Liidu Nõukogu eesistujariigi Prantsusmaa ja Prantsusmaal asuvate juudi institutsioonide esindajaga.

27. jaanuaril 95 aastat tagasi sündis praeguse Rumeenia maapiirkonnas tüdruk nimega Cipora Feivlovich. Tal oli õnnelik lapsepõlv, kuid kõik muutus, kui ta sai 14 ja koos oma klassikaaslastega koolist välja heideti. Milles ta süüdi oli? Ta oli juut.

Järgnevaid aastaid iseloomustas hirm, sest juudi kogukonda kiusati taga kõikvõimalike õiguslike vahenditega. Cipora ja tema perekond pidid varjuma. Nad elasid pidevas hirmus, kuid olukord läks aina hullemaks. 1944. aastal saadeti nad Auschwitzis.

Cipora oli üks vähestest, kes laagris ellu jäi. Tema perekond oli aga nende miljonite seas, kes raudväravate taga halastamatult tapeti.

77 aastat on möödunud Auschwitz-Birkenau koonduslaagri vabastamisest. Holokausti õuduste mäletamine on aga endiselt väga oluline.

Vaatamata jõupingutustele ei ole me juurinud välja diskrimineerimist ega antisemitismi.

Ka hirm on alles, sest antisemitism elab edasi. Iga päev rünnatakse inimeste põhiõigust elada nii, et neid ei diskrimineeritaks soo, rassi, etnilise tausta või

seksuaalse sättumuse põhjal. Tihti räägitakse sünagoogide ründamisest või ründeplaanidest. Paljud elavad hirmus.

Viimastel aastatel on hoogustunud antisemiitlike vandenõuteooriate ja väärinfo levik ning kogukondade vastane vägivald, nii veebis kui ka päriselus.

Hirm on alles, sest oht püsib.

See on meie tegematajätmistele tulemus.

Me peame tegema enam, et iga eurooplane tunneks end turvaliselt. Kõigil peab olema vabadus uskuda, mida nad soovivad, ja olla, kes iganes nad tahavad olla. Selline on meie Euroopa.

Meie põlvkonnal on püha kohus anda õpitut edasi ja tuletada noortele meelde inimkonna mustemaid päevi. Kui me lõpetame holokaustist rääkimise, kaob ka mälestus selle õudustest.

Seepärast ei tohi holokausti unustada, sest kui me sellest ei räägi, hakatakse seda eitama. See on Cipora sõnum meile. 27. jaanuar tähistab meie kõigi kohustust holokausti meeles pidada.

See on meie ühine ülesanne.

Simone Veil, Auschwitzi vang 78651, sai esimese otsevalitud Euroopa Parlamendi presidendiks. Euroopa Parlamendi kohustus mäletada on institutsiooniline, kuid ka väga isiklik.

Täna meenutame juutide ja kõikide holokausti ohvrite vastu toime pandud õudusi. Me mälestame Auschwitzi koonduslaagri vabastamist, mis andis märku sellest, et lootus ei ole kadunud.

Euroopa Parlament ei jäta hukka mõistmata pead tõstvat antisemitismi. Euroopa Parlament jätkab Euroopa väärtuste ja põhiliste inimõiguste kaitsmist, et lõpetada diskrimineerimine.

See on meie ühine ülesanne.

Me ei unusta kunagi.

Me jätkame võitlust.

Luban seda teile Euroopa Parlamendi nimel.